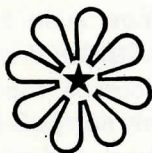

Celostátní festival zájmové umělecké činnosti na počest
XVI. sjezdu KSČ, 60. výročí založení KSČ, voleb do zastupitelských
orgánů, 64. výročí VŘSR a Měsíce československo-sovětského
přátelství

FESTIVAL
RUSKÝCH
A SOVĚTSKÝCH
DIVADELNÍCH HER
Svitavy 1981

IX. národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her
amatérských divadelních souborů České socialistické republiky

FESTIVAL RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH HER

SVITAVY 1981

Vyhlašovatel: ministerstvo kultury ČSR

Hlavní pořadatel: Vč KNV Hradec Králové

Spolupořadatelé: Ústav pro kulturně výchovnou činnost Praha, ČÚV SČSP, ČÚV SSM, Česká odborová rada, Česká mírová rada, ONV Svitavy, OV NF Svitavy, Krajská odborová rada

Hradec Králové, KV SČSP Hradec Králové, OOR Svitavy, OV SDR Svitavy, OV SČSP Svitavy, městské orgány a JKP ROH Svitavy

Realizace přehlídky: JKP ROH Svitavy za odborné spolupráce Krajského kulturního střediska Hradec Králové a Okresního kulturního střediska Svitavy

Národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her vstupuje letos do svého IX. ročníku, i když jako festival právě dovršuje první desítku.

Ano, už je to 10 let, kdy se poprvé otevřelo jeviště Lidového divadla ve Svitavách a veřejnost měla možnost seznámit se uceleněji s tvorbou ruských a sovětských dramatiků.

Národní přehlídka je každoročně součástí celostátního festivalu zájmové umělecké činnosti na počest významných politických a kulturních výročí a událostí a současně oslavou výročí VŘSR a Měsíce československo-sovětského přátelství.

Letos navazuje na dny Černigovské oblasti ve Východočeském kraji, které byly manifestací československo-sovětského přátelství a přinesly nezapomenutelné zážitky především z oblasti hudebního umění. Nyní máme možnost vidět další soubory, tentokrát divadelní, a můžeme se zamyslet nad předcházejícími ročníky této významné kulturně politické akce. Každý byl něčím neopakova-

telný, ať je to atmosféra přijetí na ONV nebo přátelské besedy s pracujícími svitavského okresu či příjemné prostředí přímo při představení.

Organizační štáb se snaží o to, aby v každém ročníku byla jedna hra věnována dětem a mládeži a možno říci, že se to daří. Téměř každý rok se hlediště zaplní mladými diváky, protože právě v nich vyrůstá nové obecenstvo.

Stejně tak můžeme kladně hodnotit skutečnost, že nezapomínáme ani na bezpříspěvkové dárce krve a rovněž jim je věnováno jedno představení.

Letošní ročník přináší několik inscenací, které budou bezesporu přínosem, neboť se jedná o hry současných autorů a také jejich provedení je netradiční.

Žádná velká akce, a tou národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her bezesporu je, by se neobešla bez podpory stranických a státních orgánů okresu i kraje, které jí věnují stálou

pozornost a tak jsou v praxi naplňovány závěry XV. plenárního zasedání ÚV KSČ a XVI. sjezdu KSČ z oblasti ideologické práce a rozvíjení socialistického způsobu života v rozvinuté společnosti. Přejme letošnímu ročníku plný zdar, hostujícím souborům úspěch na jevišti Lidového divadla a všem divákům pak hodnotné umělecké zážitky.

A. N. OSTROVSKJ

V předvečer zahájení IX. národní přehlídky

POZDNÍ LÁSKA

Přeložila: Vlasta Petrovičová

Lidové divadlo Svitavy

Hlavní patron: TOS, koncernový podnik, Svitavy

Patroni: MěstNV - SPOZ, JZD Vítězný únor Vendolí, JZD Vpřed Oldřiš,
Okresní zemědělská správa Svitavy, Okresní veterinární zařízení Svitavy, Lesní
závod Svitavy, Dřevojas Svitavy.

Pátek 30. října 1981 v 19.30 hod v sále Lidového divadla

OSOBY A OBSAZENÍ:

Felicita Antonovna Šablovová, majitelka nevelkého domku	—	Bohumila Hovorková
Gerasim Perfirjič Margaritov, advokát na odpočinku	—	František Černý
Ludmila, jeho dcera	—	Naďa Kopecká
Nikolaj Andrejevič Šablov, syn Šablovové	—	František Hanauska
Dormědont, mladší syn Šablovové	—	Karel Hovorka
Varvara Charitonovna Lebědkinová, vdova	—	Anna Karešová
Onufrij Potapyč Dorodnov, kupec	—	Vladislav Hlaváček

Režie: Jiří Kareš

Asistent režie: Hana Oujezdská

Výprava: Antonín Vorel, výtvarník DBM Brno

Technická spolupráce: Tadeáš Vondráček, Helmut Škraňka

Světla: Antonín Šimáček

Masky: Oldřich Kabelka

Zvuk: Jiří Oujezský

Text sleduje: Zdeňka Cupalová

Inspice: Karla Hlaváčková

SLOVO O HŘE

Divadelní hra *Pozdní láska* patří k nejlepším dílům světoznámého dramatika A. N. Ostrovského. Úspěch získala především její vysoká ideová hodnota, dokumentují to slova hrdinky hry, Ludmily Margaritové: „Neumím žít pro sebe; v tom je právě štěstí, když žiješ pro druhé“. A obětavá láska vítězí nad všemi překážkami a úklady a zachraňuje milovaného člověka před zkázou.

V *Pozdní lásce* jsou obrazy vlády kapitálu nad lidským životem, lidským štěstím a lidskými city, jsou to obrazy dravců a otroků peněz.

Pozdní láska je hra bojovná; hra obviňující a usvědčující společenský řád, který hubí tak nadané lidi, jako je Nikolaj Šablov. Proto také Ludmila není žádná cituplná slečna, ale statečná žena, která se pro záchranu milovaného člověka nezastaví před žádnou obětí. Ani její otec není roztrásený stařec, nýbrž muž, kterého ani těžký osud nepřinutil, aby zradil svou čest a prodal své svědomí.

Hra je důrazným protestem proti všem, kteří se domnívají, že „za peníze je možno koupit všechno“, je oslavou demokratického humanismu, který věří, že jedině poctivá práce a obětavá láska změni řád kapitalistických dravců, který hubí člověka a krásné vztahy mezi lidmi.

SLOVO O SOUBORU

Kolektiv Lidového divadla slavi v letošním roce 35 let své činnosti, a přece se zdá, jako by to bylo včera, kdy se sešli nadšenci amatérského divadla, zrušili dosavadní divadelní spolky a sdružili se do jednoho. A tak vzniklo dnešní Lidové divadlo.

Za dlouhou dobou činnosti se skrývají řady divadelních představení, stovky premiér a tisíce představení. Lidové divadlo bylo 11krát účastníkem Jiráskových Hronovů, k velkým úspěchům patřil Deník Anny Frankové, Kavkazský křížový kruh, Jitřní paní či Naši furianti, naposledy se zúčastnilo jubilejního 50. Jiráskova Hronova.

Kolektiv byl rovněž několikrát vybrán, aby reprezentoval vyspělé amatérské divadlo v zahraničí - byl ve Vídni, Itálii, Anglii, Belgii, Bulharsku a všude měl se svými inscenacemi úspěch.

Jsou rovněž zakladateli krásné tradice národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her, když v roce 1972 společně s OV SČSP chtěli formou festivalu v rámci oslav 55. výročí VŘSR a 50. výročí vzniku Sovětského svazu připravit obecenstvu ucelenější průřez ruskou a sovětskou dramatikou.

Sami se přehlídky zúčastňují letos popáté, což je velký úspěch, ale zároveň velký závazek - pracovat stále kvalitně a odpovědně a přinášet svým divákům ty nejlepší inscenace.

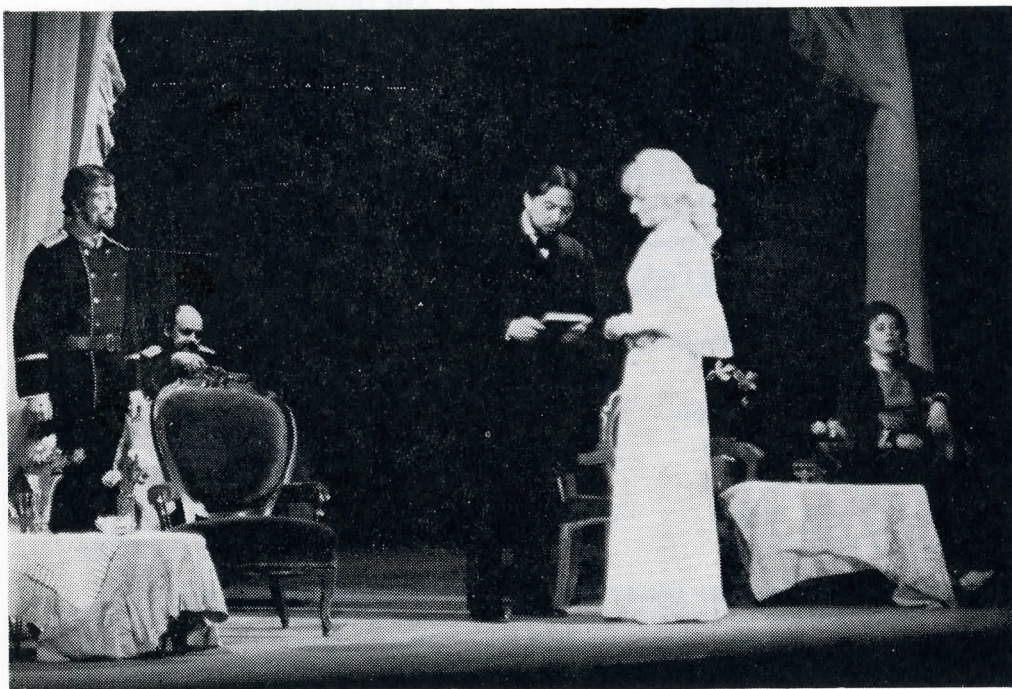
A. P. ČECHOV

Slavnostní zahájení IX. národní přehlídky

TŘI SESTRY

Přeložil: Jiří Lexa

Sokolovské hornické divadlo, div. soubor HDKT Sokolov

Hlavní patron: VIGONA, podnikové ředitelství, Svitavy

Patroni: OV NF, ONV, OOR, ČSŽ, Vigona 01, 02, 03 Svitavy, Vigona 07 Opatov, Státní statek Svitavy, Okresní stavební podnik Svitavy, Česká státní spořitelna Svitavy, Česká státní pojišťovna Svitavy, Státní banka Svitavy, Meliorační družstvo Svitavy, Okresní ústav sociálních služeb Svitavy, Okresní správa spojů Svitavy, JZD 9. květen Trstěnice, Koopol k. p. závod DIU Jevíčko, JZD Zdenka Nejedlého Litomyšl se sídlem v Sedlišti, JZD Malá Haná Jevíčko.

Sobota 31. října 1981 v 19.30 hod v sále Lidového divadla

OSOBY A OBSAZENÍ:

Andrej Prozorov	—	Ladislav Syrový
Natálie	—	Ilona Syrová
Olga	—	Eva Hauserová
Máša	—	Dana Telínová
Irina	—	Jindra Vacková
Fjodor Kulygin	—	Ing. Rudolf Pařízek
Alexandr Veršinín	—	Karel Jirka
Nikolaj Tuzenbach	—	František Faust ml.
Vasilij Solený	—	Jaroslav Kubeš
Ivan Čebutykin	—	Milan Matyáš
Alexej Fedotík	—	Ing. M. Martinec
	—	Antonín Mašek
Vladimír Rode	—	Petr Burian
	—	Pavel Čermák
Ferapont	—	František Faust st.
Anfisa	—	Milena Uhrová
Služka	—	Jaroslava Tegerová ml.
Voják	—	František Fadrný ml.

Režie: Bohumil Gondík

Jazyková úprava a dramaturgie: Petr Janiš j. h.

Scéna: Ladislav Syrový

Jevištní mistr: František Souček

Zvuk: Petr Burian

Světla: Jan Trnka

Inspice: Jiřina Maršíková

Masky: Alžběta Boldišová

SLOVO O HŘE

Anton Pavlovič Čechov je moudrým znalcem lidského nitra a jeho nejskrytějších hlubin. Jeho dramatická tvorba proto vzrušuje již několik generací. Způsob, jakým vypráví o lidské bolesti, naději, touze, štěstí i rezignaci je stále provokující a současnému divákovi blízký. Tragedie čechovovských hrdinů spočívá v neschopnosti prožít život opravdově.

Hrdinové Tři sester, sourozenci Prozorovovi, se ocitají v kritickém životním okamžiku, kdy v důsledku smrti svého otce, jenž zaručoval pevný rodinný i životní řád, mají začít sami rozhodovat o sobě a svém životě. Jsou všichni vzdělání, inteligentní a plní lásky - chybí jim však životní aktivita k tomu, aby mohli své představy uskutečnit.

Tři sestry jsou dramatem velmi bohatým na dramatické zvraty, vnitřní život postav i myšlenkové poslání. Je opravdu nesnadné krátce a jednoznačně říci, o čem všem jsou. Řekneme-li, že je to hra o nenaplněné touze a nesplněném snu, není to samozřejmě úplné. Řekneme-li dále že je to hra o stárnutí a životní prohře, ani tehdy nepostihneme zcela její obsah; ba dokonce ani tehdy, když budeme tvrdit, že se jedná o stále vzrůstající zradu vlastního já.

Soubor se snaží pravdivě na všechny tyto otázky odpovědět prostřednictvím svého pochopení Čechovova textu.

SLOVO O SOUBORU

Sokolovské hornické divadlo slaví v tomto roce desáté výročí svého vzniku. V roce 1974 se přihlásilo se svou premiérou, hrou Baralda Hausera Bílá krev, do soutěže a na krajské přehlídce získal hlavní cenu za I. místo. O rok později úspěch zopakovalo, a to už kolektiv pracoval pod novým zřizovatelem - Hornickým domem kultury a techniky Sokolov. Tím soubor navázal na dlouholetou tradici ochotnického divadla v Sokolově, která se datuje už od r. 1947. Ve své dosavadní činnosti nastudoval soubor 21 her, které měly desítky repríz a mnohé z nich získaly ceny na krajských přehlídkách.

Soubor hledá nové formy ve své práci a dal si krásný úkol - nastudovat tři hry za sezónu, z toho vždy jednu pohádku. Vedle studia divadelních her se soubor pravidelně zúčastňuje svým kulturním vystoupením všech politických akcí ve městě, ale i v rámci okresu.

Na sestavení dramaturgického plánu se v současné době podílí pětičlenná umělecká rada. Zřizovatel - HDKT zprostředkoval dlouhodobou spolupráci s profesionálním dramaturgem, což se odrazilo i na repertoáru posledních dvou sezón.

Účast na 9. národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách je dosud největším úspěchem souboru.

E. BRAGINSKIJ - E. RJAZANOV

SŮVA

Přeložil: Josef Palla

Divadelní soubor Spojeného záv. klubu Mistra A. Jiráska Hronov

Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy

Patroni: OÚNZ Svitavy, Okresní výbor odborového svazu pracovníků ve zdravotnictví, JZD Obránců míru Dolní Újezd, JZD Jedlová, střední zdravotní škola Svitavy

Neděle 1. listopadu 1981 v 19.30 hod v sále Lidového divadla

OSOBY A OBSAZENÍ:

Ludmila Prokofjevna Kaluginová	—	Eva Hornychová
Olga Petrovna Ryžovová	—	Věra Macková
Šura	—	Helena Konrádová
Věročka	—	Jana Paštálková
Anatolij Jefremovič Novoselcev	—	Miloš Fendrych
Jurij Grigorjevič Samochvalov	—	Miroslav Lelek

Dále hrají: Ludmila Hrochová Romana Roubalová, Vladimír Forman, Čeněk Horných, Miroslav Houštěk, Václav Soukup

Režie: Miloš Fendrych

Světla: Jiří Glöck

Zvuk: František Vacek

Provedení scény: Bedřich Beran, Pavel Matyska

Masky: Josef Nosál

Inspice: Marcela Malá

SLOVO O HŘE A AUTORECH

Komedie Sůva patří k nejhranějším a nejoblíbenějším hrám, ať už u profesionálních souborů či u amatérských. Řeší úsměvnou formou vztahy mezi lidmi, mezi vedením a podřízenými na pracovišti a ukazuje nás, jací jsme, i když si to sami mnohdy ani neuvědomujeme. Ředitelka, která se působením lásky změní na příjemnou, půvabnou a milou, může být v mnohém návodem i pro nás.

Autoři, E. Braginskij a E. Rjazanov, patří v současné době k nejzaměstnanějším autorům v Sovětském svazu. Jejich hry jsou překládány do mnoha jazyků a některé tituly už jsme viděli v předcházejících ročnících národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her.

Vedle Sůvy, která se letos hraje potřetí, to byli Pokrytci, Příbuzní i S nejčistšími úmysly a nesmíme zapomenout ani na Jednou na Silvestra.

Jednotlivé tituly svědčí o tom, že satira a komedie jsou potřebné útvary, které nám nastavují zrcadlo a v poslední řadě slibují také vkusnou zábavu.

SLOVO O SOUBORU

Hronovský divadelní soubor má za sebou 150 letou historii. Je poznamenán hlubokým zájmem o divadlo, literaturu a zejména o život města, v němž působí. Každoročně připravuje nejméně jednu premiéru. V jejich repertoáru najdeme hry klasické i současné, mezi nimi však zvláštní místo zaujímá dílo hronovského rodáka Aloise Jiráska, k němuž soubor našel zcela nevšední vztah, plný vážnosti a pochopení. Jeho práce i historie souvisí se vším, co se v této podhorské oblasti změnilo za poslední desetiletí a také s dosavadními ročníky Jiráskových Hronovů, které se staly významnou tradicí, důležitou nejen pro amatérské divadlo, ale pro celou naši kulturu. Členové hronovského divadelního souboru jsou s Jiráskovými Hronovy těsně spojeni a mnozí z nich aktivně spolupracují na přípravě a podílejí se na úspěšném průběhu jednotlivých ročníků.

Soubor má možnost uplatňovat výsledky své práce nejen na domácí scéně nebo na zájezdech do okolí, ale vystupuje na různých místech naší republiky, zúčastnil se rovněž přehlídek a festivalů v Krnově, Jablonci nad Nisou, Chlumci nad Cidli, Jaroměři, Spišské Nové Vsi a jinde, vystupoval rovněž ve Svitavách.

Poslední léta jsou charakterizována nástupem mládeže do hereckých řad i růstem počtu členů souboru. Je to jen dokladem toho, že soustavná práce se vrací v zájmu a stálém obohacování vlastní práce a zejména roste zájem diváků, kteří se ve stále větším počtu vrací do hlediště. A to je ta největší odměna, kterou může amatérský soubor dostat.

ION DRUCE

SVÁTOST NEJSVĚTĚJŠÍ

Přeložila: Jana Klusáková

Dělnické divadlo Brno

Hlavní patron: ADAŠT n. p. Polička

Patroni: JZD Poličsko Polička, JZD Korouhev, JZD SNP Sebranice, ZTS Litomyšl, Východočeský průmysl masný Polička, Československý tabákový průmysl Svitavy, CSAD Svitavy, RaJ Moravská Třebová, Československé automobilové opravy Polička, TOFA Polička, Koh-i-noor Polička, Lesní závod Polička, Rostex Moravská Třebová, gymnázium Polička, Potraviný Polička, Pivovar Polička, střední pedagogická škola Z. Nejedlého Litomyšl

Pondělí 2. listopadu 1981 v 19.30 hod v sále Lidového divadla

OSOBY A OBSAZENÍ:

Kelin Ababij	—	Pavel Bednár
Marie, zvaná Svatá	—	Karla Studničková
Sandu, její syn	—	Miloš Mauer
Michaj Gruja	—	František Klaška
Sekretářky u Michaja Gruji:		
Blondýnka	—	Dana Veselá
Bruneta	—	Barbora Grymová
Dívka s bílým šátečkem	—	Julie Blažková
Hnědovláska	—	Marcela Oulehlová
Žena v šedé paruce	—	Milada Brožová
Žena v rezavé paruce	—	Miroslava Mouková
Milicionář	—	Josef Veselý

Režie: Pavel Římský j. h.

Hudba: Dr. Jaromír Dlouhý

Výprava: Petr Hlaváč

Technická spolupráce: Karel Zmrzlý j. h.

Asistent režie: František Klaška

Světla: Jindřich Nekuda a Luboš Macků

Zvuky: Jan Vykypěl

Kostýmy: Olga Veselá

Rekvizity: Miroslav Hlavnička

Představení řídí: Barbora Grymová

Text sleduje :Helena Weinsteinová

SLOVO O AUTOROVÍ A HŘE

Ion Druce je přední moldavský prozaik a dramatik. Vyučil se traktorstou, za války bojoval v Sovětské armádě, po demobilizaci pracoval jako novinář v místním sovětu. Píše povídky, novely, romány a divadelní hry. Jeho literární tvorba je spjata s prostředím moldavské vesnice, s její kulturou a tradicemi. Tematickým ohniskem Druceho dramatiky jsou morální problémy současného člověka, odpovědnost jedince za osudy společnosti a hledání pozitivních životních postojů. Z divadelních her jsou nejznámější Touha po lidech, Hrud' na hrudi, Odsouzení k hledání, Lístky touhy, Brímě naší lásky a Ptáci naší mladosti.

Úrypky ze hry, tak jak se Ion Druce vyznává ze své lásky prostřednictvím Kelina Ababije:

„...jsem jenom obyčejný člověk, možná o něco míň, jen jako tráva v poli, ale země, na které jsem vyrostl, je pro mě svatá, na tom stojí celý svět

krása a dokonalost všeho živého - to je svátost nejsvětější našeho života, to je to jediný, čím se život může bránit a kdo vám dal právo tu krásu pošlapat

ale kromě pocitu zodpovědnosti před zákonem máme přece i pocit úcty před zemí, po které chodíme. Příroda se už celá tisíciletí brání svou krásou a dokonalostí. Až to naše oko neuvidí, až si to náš rozum přestane uvědomovat, pak naše země zahyne a my zahyneme s ní“.

SLOVO O SOUBORU

Dělnické divadlo pracuje při Obvodním kulturním a vzdělávacím středisku Brno V a patří mezi přední amatérské soubory Jihomoravského kraje. Vzniklo v roce 1906 jako jednota divadelních ochotníků v Králově Poli. V roce 1951 přijímá název Dělnické divadlo.

Za angažovanou a záslužnou práci byla divadlu udělena Cena osvobození města Brna, dále pak čestné uznání ministra kultury ČSR a v roce 1977 veřejné uznání za zásluhy od MěstNV Brno.

Dělnické divadlo se zúčastnilo 7 krát Jiráskových Hronůvů a v poslední době nastudovalo převážně hry současných autorů, jako např. Snih nad limbou od I. Bukovana, Dva na koni, jeden na oslu O. Daňka, z klasiky pak Tajovského Ženský zákon.

V současnosti je v souboru registrováno 50 členů, převážně mladých, kteří dávají záruku rozvoje umělecké činnosti a pokračování dlouholeté tradice Dělnického divadla.

V. ROZOV

HLEDÁNÍ RADOSTI

Přeložila: Libuše Kozáková

Divadelní soubor Tyl při Městském kulturním středisku Rakovník

Hlavní patron: HEDVA podnikové ředitelství Moravská Třebová

Patroni: MěV SSM Mor. Třebová, Hedva 01, 02, 15, 16, 18 Mor. Třebová, ZOU Polička, ZOU Jevíčko, SZTŠ Mor. Třebová, vojenské gymnázium J. Žižky Mor. Třebová, střední zdravotní škola Svitavy, Východočeské dřevařské závody I. a II. Mor. Třebová, JZD Pokrok Staré Město, JZD Družba Mor. Třebová se sídlem v Kunčině, Metra Linhartice, Prefa Mor. Třebová, Východočeské vodovody a kanalizace Mor. Třebová

Úterý 3. listopadu 1981 v 19.30 hod v sále Lidového divadla

OSOBY A OBSAZENÍ:

Marie Vasiljevna Savinová	—	Zdeňka Karnoldová	
Fed'a	—	František Švábek	
Táňa	} její děti	—	Eva Kodešová
Kolja		—	Jan Kratina
Oleg		—	Antonín Škrdlant
Lenka, Fed'ova žena		—	Alena Mutínská
Lapšin	—	Zdeněk Jakubský	
Geňa, jeho syn	—	František Mutínský	
Správčová	—	Dagmar Štamferová	
Maryna, její dcera	—	Nad'a Plincnerová	
	—	Emilie Staňková	
Leonid	—	Petr Neumann	
Věra	—	Jitka Šubrtová	
Fira	—	Zdeňka Urbanová	

Režie: Zdeněk Urban

Dramatická úprava: Jarmila Černíková

Umělecká spolupráce: Zdeněk Pošival j .h.

Výprava a kostýmy: Martin Zbořil j. h.

Světla: Josef Zamazal

Zvuky: Jan Polák

Technika: Josef Němeček, Václav Karnold, Jaroslav Chlum

Text sleduje: Nad'a Plincnerová

Rekvizity: Miloslava Mutínská

SLOVO O HŘE

Jeden z nejvýznamnějších současných dramatiků se zabývá především tvorbou pro dospívající mládež. Jeho hry jsou překládány do všech světových jazyků. Vyznačují se výborným psychologickým prokreslením postav, vyplývající ze znalosti mladých lidí. Taková je i hra Hledání radosti.

Poutavě líčí život rodiny Savinových - matky, tři synů a snachy, jejich životní problémy i tápavé štěstí, které každý z nich vidí v něčem jiném. Autor obdařil hru optimismem a humorem, ale i citově bohatými scénami a dramatickými situacemi.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor Tyl dovršuje v letošním roce 109 let své činnosti. Za tu dobu se v řadách jeho členů vystříдалo několik generací a soubor dosáhl mnoha úspěchů a uznání.

V posledních letech se soubor omladil a tak i jeho repertoár se změnil. Studuje nejen pohádky pro děti, ale také celovečerní hry pro dospělé, ve kterých však hrají především mladí. O tom, že se jim to daří, svědčí úspěchy, kterých kolektiv v poslední době dosáhl - 1. místo a Cenu ministerstva kultury ČR na 47. Jiráskově Hronovu, 1. místo - putovní pohár A. P. Čechova a Cenu České mírové rady na 5. národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách se hrou B. Vasiljeva ... a jitra jsou zde tichá, 1. místo na II. krajské přehlídce Wintrův Rakovník a postup na VII. národní přehlídce do Svitav se hrou E. Šima Setkali se dva.

Mimo to se kolektiv zúčastnil mnoha přehlídek a festivalů na území ČR.

Soubor tedy vítáme letos ve Svitavách potřetí a jsme přesvědčeni o tom, že bude stejně úspěšný jako v předcházejících ročnících.

A. TOLSTOJ - E. BORISOVA

TAJEMSTVÍ ZLATÉHO KLÍČKU

Přeložila: Míla Mellanová

Divadelní soubor I. ZDŠ a JKP ROH „Vysočina“ Polička

Hlavní patron: odbor školství ONV Svitavy

Patroni: Okresní dům pionýrů a mládeže Svitavy, základní školy ve Svitavách

Středa 4. listopadu 1981 ve 14 hod v sále Lidového divadla

OSOBY A OBSAZENÍ:

Strýček Martin	—	Ing. L. Vrabec
Karabas - Barabas	—	A. Mrňák
Tarabarský král	—	P. Špatenka
Pohádka	—	L. Jílková
Jasánek	—	M. Lastomířská
Malvína	—	R. Trávníčková
Pierot	—	I. Vrabcová
Akrobati	—	R. Škranc, D. Prokopec
Drobeček	—	K. Kopecká
Jeremiáš - pudlík	—	P. Bednář
Želva Barbora	—	I. Hejtmánková
Buldok - velitel stráže	—	M. Wolf
Policejní psi	—	F. Švec, M. Šafář
Liška Eliška	—	Z. Lorencová
Kocour Mour	—	Z. Odvárka
Krysa Šušara	—	P. Urban
Sova pálená	—	B. Vobejdová
Žába	—	P. Špatenková

Žabky, sloužící, kuchaři, děti

Režie: Ilona Hrdinová
Dramatizace a texty písní: J. Kainar
Zpěvy: M. Trojáková
Tance: V. Králová
Kostýmy: B. Šifnerová
Technická spolupráce: L. Pail, J. Hegenbart, N. Kalinovský
Světla: Z. Krejčí, V. Stodola, J. Nykl
Výprava: A. Vochozková
Inspice: O. Paclíková
Hudba: J. Červ
Výtvarná spolupráce: L. Mitášová

Dětský orchestr JKP a I. ZDŠ, řídí J. Červ

SLOVO O HŘE

Dramatizace A. Tolstého „Zlatého klíčku“ má hlubokou myšlenkovou náplň, je vysoce ideová s problematikou současnosti i půvabem pohádky. Ukazuje dva světy: svět despotického krále, podlézavého zbabělce Karabase-Barabase, lstivé a prohnané lišky a kocoura a proti němu svět dobrého a pracovitěho strýce Martina a jeho loutek.

Hra má rychlý spád a náročnou scénu. Kromě dětských herců a čtyř členů dospělého ochotnického souboru v ní účinkuje i dětský pěvecký a taneční soubor a také se představuje dětský orchestr I. ZDŠ a JKP, takže počet všech účinkujících a technického personálu je téměř 150.

Nikoho nenechá lhostejným, zaujme i dospělé diváky a do repertoáru národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her patří.

SLOVO O SOUBORU

Soubor byl založen v roce 1954 a první hrou, kterou se představil velkým i malým divákům, byla Kvapilova Princezna Pampeliška.

Po ní následoval nepřetržitý sled představení pro děti - např. Andersenova Sněhová královna, Císařův slávek, Dismanova Tři medvídkata, Hrubínova Sněhurka, Pinčevského Ptačí mládě, Ladovy Pohádky naruby a další.

V roce 1979 oslavil soubor 25. výročí vzniku vlastní dramatizací knihy B. Březovského Tajemný hrad Svojanov.

V letošním roce nastudoval pohádku Tajemství zlatého klíčku a s velkým úspěchem ji sehrál nejen pro obecnost v Poličce, ale i pro široké okolí. Dětský divadelní soubor je znám po celém okrese.

Většinou se neúčastňuje soutěží a přehlídek, připravuje hry k oslavám Mezinárodního dne dětí, když byl do soutěží přihlášen, získával přední místa, byl ohodnocen na I. místě v kraji v soutěži aktivity dětských souborů, připravuje i recitační pásma. Zajišťuje kulturní vystoupení na závodech, pro SPOZ v Poličce a při dalších oslavách. Aktivně se podílel i na kulturních vystoupeních při volbách do zastupitelských orgánů.

Účast na letošní národní přehlídce je největším úspěchem tohoto sympatického dětského kolektivu a zároveň povzbuzením do další práce.

A. MITTA

SVIŤ, SVIŤ, MÁ HVĚZDO

Přeložil: Ladislav Janžura

Divadlo Lucerna Praha

Hlavní patron: OV SSM Svitavy

Patroni: JZD Rozkvět Opatovec, JZD Budovatel Lavičné se sídlem v Baníně, střední ekonomická škola Svitavy, střední odborné učiliště TOS k. p. Svitavy, střední odborné učiliště Hedva Mor. Třebová, střední zemědělská technická škola Moravská Třebová

Středa 4. listopadu 1981 v 19.30 hod v sále Městského dvora

OSOBY A OBSAZENÍ:

Remasum	—	Jaroslav Fišer
Kriša	—	Darina Poplštejnová Jana Vlková
kinař	—	Václav Roleček
malíř	—	Jan Hendl Emil Makal
vypravěč	—	Martin Viktorin
štábní důstojník	—	Pavel Grégr
Serďuk	—	Oldřich Hruža
Ochrim	—	Pavel Tůma Luděk Žilka
kníže	—	Petr Záruba
bandita	—	Pavel Halamka
žena malíře	—	Blanka Zárubová Karolina Frydecká
žena št. důstojníka	—	Marie Martínková
důstojník	—	Jaroslav Kvapil
1. zpěvačka	—	Irena Křištofová
2. zpěvačka	—	Zora Štancová
voják	—	Milan Poboček

Dále hrají: Karolina Frydecká, Zuzana Kunešová,
Dagmar Slaninová

V doprovodném filmu hrají:

muž	—	František Klápa
plavčík	—	Jan Doubrava
žena	—	Jana Žáková
dítě	—	Martina Symonová

Režie: Peter Scherhauser j. h.

Hudba: B. Čajkovskij

Asistent režie: Martin Viktorin

Scéna: Martin a Jana Zbořilovi j. h.

Výtvarná spolupráce: Jana Vlková, Luděk Žilka

Technická spolupráce: Karel Spielvogel, František Klápa, Petr Kamenický, Jiří Kaňka, Petr Vosecký, Pavel Ježek

Inspice: Helena Solarová

Hudební doprovod: Zdeněk Čermák, Petr Mašlaň - klavír,
drimba, foukací harmonika — Ota Kmínek - kytara, drimba,
foukací harmonika

SLOVO O HŘE A AUTORECH

Celá Rus stažena obručemi ohně, celá Rus v mukách velikého přerodu... To jsou dvě stránky krutých let občanské války, spojené se zahraniční intervencí proti Sovětskému Rusku. Na jaře roku 1918 se vylodí anglická, francouzská, americká, japonská a italská vojska. V květnu 1918 se k nim přidávají československé legie. Němci vysílají vojska do Finska a obsazují území Donu a Krymu. Eseři organizují povstání v Moskvě. Admirál Kolčak se prohlašuje za správce říše. Generálové Denikin a Wrangel a dohodová vojska se vylodí na Krymu a v Oděse. V průběhu občanské války vznikají i tzv. zelené bandy, složené z dobrodruhů a anarchistů, kteří se nechtějí podříditi zákonům na územích spravovaných sovětskou vládou.

Boje mezi rudými, bílými a zelenými tvoří pozadí příběhu o obyvatelích městečka Kopřivka, o nadšeném herci Remasumovi, který si táhne celý svůj svět na káře a je posedlý touhou hrát nové divadlo, o naivním malíři Feďovi, který by chtěl namalovat celý svět a o jejich múzách, které za války nemlčely.

Alexandr Mitta původně studoval architekturu, pak přešel na filmovou fakultu, absolvoval u Michaila Romma. Pracoval jako novinář a kreslil. Z jeho filmů si připomeňme - Můj přítel Kolka, Otevřte, někdo zvoní, Svit, svit, má hvězdo, Tečka, tečka, čárka, Moskva, má láska. Z posledního období zajímavý a úspěšný film Posádka v ohrožení.

SLOVO O SOUBORU

Amatérské divadlo Lucerna bylo založeno 6. ledna 1975. Začátky souboru byly, co se týká zaměření, v muzikálu, směřujícímu až k operetě.

Pomocí metodicky Kulturního domu Praha s. Dagmar Drašarové byla navázána spolupráce s brněnským režisérem Divadla na provázku Z. Pospíšilem. Ten přišel mezi tento mladý soubor s vlastní hrou Balada pro banditu podle

románu I. Olbrachtů Nikola Šuhaj, loupežník. Přínosem tohoto režiséra bylo to, že se soubor přeorientoval na úplně jiný typ divadla. Byl mu bližší i tím, že vyhovoval mentalitě mládeže. Od této chvíle se Divadlo Lucerna zaměřilo na formu tzv. syntetického divadla a snaží se v této linii pokračovat i dnes.

Se Z. Pospíšilem se ještě nastudovaly Šukšiny Charaktery, s kterými se soubor zúčastnil v roce 1979 národní přehlídky ruských a sovětských her ve Svitavách.

Tvůrčím přínosem pro soubor je i spolupráce s dalším režisérem Divadla na provázku, Peterem Scherhauserem, s jehož inscenací Svět, svět, má hvězdo, jsme se setkali letos nejen na Hronově, ale také ve Svitavách.

Soubor rovněž reprezentoval naše amatérské divadlo v zahraničí, a to v Německé spolkové republice a v Rakousku.

A. JAKUBOVSKIJ

OKO ANTIKRISTOVO

Přeložila: Květa Koževníková

**Malé divadlo - soubor ZK ROH Severočeských tukových závodů
Ústí nad Labem**

Hlavní patron: Sklo Union Vertex, pod. řed. Litomyšl

Patroni: Sklo Union Vertex 01 Litomyšl,, JZD Osvobození Lubná, JZD 1. máj Příluka, Vysílač Pohodlí, Okresní podnik služeb Litomyšl, Průmysl mléčné výživy Litomyšl, Kovopol Litomyšl, Pozemní stavby Litomyšl, střední zemědělsko technická škola Litomyšl, JZD Růžový palouček Morašice, střední pedagogická škola Z. Nejedlého Litomyšl

Čtvrtek 5. listopadu 1981 v 19.30 hod v sále Lidového divadla

OSOBY A OBSAZENÍ:

Vedoucí sboru	—	Petr Přívara
Sbor: Já	—	Petr Horák
On	—	Zdeněk Lavička
Nikolaj	—	Stanislav Verner
Kopalev	—	Mirko Šorm
Jaška	—	František Novák
Daška	—	Anděla Gottsmannová Irena Hrodková
Stařeč	—	Mirko Šorm
Vaska	—	Helena Svitáková
Starosta Miška	—	Otakar Starý
Đívka	—	Hana Krausová
Grigorij	—	Ivo Antony
Kovář	—	Václav Vondruška
Káťa	—	Irena Hrodková
Hlasy	—	Petr Kališ, Milan Šulc, Alena Zálabská

Scénář a režie: Rudolf Felzman

Asistent režie: Eva Čejchanová

Výtvarná spolupráce: Petr Horák a Irena Hrodková

Technická spolupráce: Antonín Jachymstál

SLOVO O AUTOROVI A HŘE

Askold Jakubovskij, současný sovětský spisovatel. Narodil se v Novosibirsku, původním povoláním typograf. V roce 1969 ukončil studium na literárním kursu při Gorkého institutu v Moskvě. Svě prózy otiskuje od roku 1957. Knižně vyšla řada jeho povídek a novel, například Podivíni, Nachový les, Rudý tajmeň, Cézarův návrat a další.

Z díla Askolda Jakubovského vyšel u nás výbor povídek a novel nazvaný Oko Antikristovo a dvě povídky v časopise Sovětská literatura.

Sibiřští spisovatelé různých generací vytvořili díla velkých ideových a uměleckých hodnot, která se stala významnou součástí celé sovětské literatury a měla vliv na její další rozvoj.

V tvorbě spisovatelů ze Sibiře zaujímá významné místo také boj nového se starým.

Humanistická a etická problematika začíná dnes hrát rozhodující roli v sovětské literatuře. Určuje i základní tendenci rozvoje literatury současné Sibiře.

Hra Oko Antikristovo je pokusem o méně obvyklý dramatický tvar. střetnutí jedinců se skupinou lidí žijících v záhadném a téměř neskutečném světě vyvolává naléhavý etický problém. Jeho řešení přivádí hrdinu příběhu až k hranicím života a smrti. Atmosféra bažin a močálů sibiřské tajgy sugestivně ovlivňuje psychiku muže, který úporně hledá zdůvodnění pro své činy.

SLOVO O SOUBORU

Malé divadlo, soubor Závodního klubu ROH Severočeských tukových závodů v Ústí nad Labem, v letošním roce oslavuje 34. divadelní sezónu. Za tu dobu nastudoval přes 100 divadelních her pro dospělé, pro děti, divadla poezie a literární hudební pořady.

Čtyřikrát se zúčastnil Jiráskova Hronova, naposledy v roce 1980 s inscenací G. Preisové „Její pastorkyňa“.

Malé divadlo patří k výspělým souborům Severočeského kraje. Za práci v oblasti kultury mu byla v roce 1972 udělena Severočeským krajským národním výborem „Tvůrčí cena“.

V současné době má na repertoáru vedle Oka Antikristova ještě Její pastorkyňu, komedii P. Hackse Sny panny Rózičky a komedii Cesta ke dvoru aneb Variace na téma Moliéra.

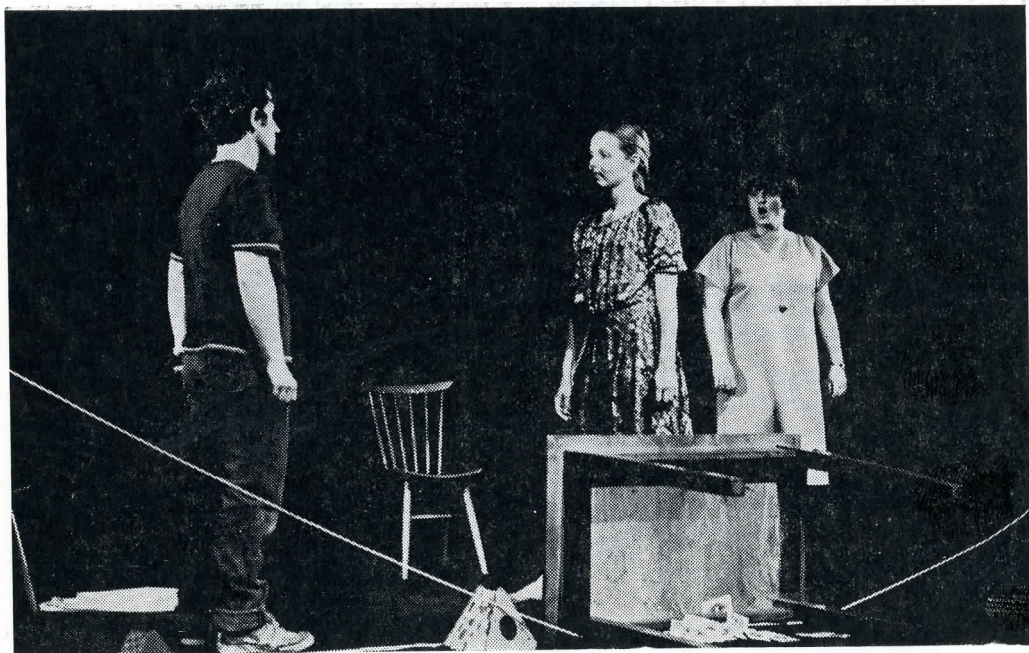
A. ARBUZOV

Slavnostní zahájení Měsíce československo-sovětského
přátelství

IRKUTSKÁ HISTORIE

Přeložil: J. Hulák

Malá scéna LŠU a OKS Gottwaldov

Hlavní patron: OV SČSP Svitavy

Patroni: OV NF, MěV SČSP Svitavy, JZD SČSP Svitavy-Hradec, JZD Úsvit Vítějeves, MŠLZ Březina, Průmstav Brněnec, STS Svitavy, ÚKZÚS Svitavy-Hradec, Drůbežárny Osík, Agrochemický podnik Svitavy, Drupork Svitavy, Mlýny a těstárny Brněnec, Východočeské drůbežářské závody Polička, Východočeské pekárny Svitavy, RaJ Svitavy, Centrum Svitavy, Okresní kulturní středisko Svitavy, Vkus Svitavy

Pátek 6. listopadu 1981 v 19.30 hod v sále Lidového divadla

OSOBY A OBSAZENÍ:

Valja	—	Vlasta Tichá
Sergej	—	Dušan Hřebíček
Viktor	—	Jan Imrýšek
Denis	—	Milan Macura
Rodik	—	Dušan Škubal
Lapčenko	—	Zdeněk Kundera
Zinka	—	Jana Pšenčíková
Maja	—	Regína Košťuríková
Ňura	—	Pavlaína Chlopčíková
Muž	—	Josef Kundera
Děvčátko	—	Pavla Garlíková
Sestřička	—	Jitka Komorová
1. mladík	—	Kamil Spáčil
2. mladík	—	Milan Macura
Toník	—	Martin Sýkora
Lera	—	Gabriela Mazalová
Larisa	—	Dagmar Dědková
Serd'uk	—	Josef Holcman
Chór	—	členové souboru
		Malá scéna

Režie: Antonín Navrátil

Světla: Zdeněk Malota

Zvuky: Vladimír Komora

SLOVO O HŘE A AUTOROVÍ

Irkutská historie A. Arbuzova prošla v šedesátých letech amatérskými i profesionálními jevišti jako příběh o tom, jak velká stavba komunismu přetváří své vlastní budovatele. Pro toto prostředí dostala punc hry s pracovní tematikou a v posledních deseti letech se vlastně na jevištích neobjevila.

Dramatickou úpravou se získal vděčný text komorního příběhu pošetilé Valji, která hledá a nalézá své místo ve světě a současně s ním získává jistotu, kterou dává člověku přátelství. V tomto smyslu nejde jen o příběh Valentiny, nýbrž o prosté vyprávění o samozřejmých lidských hodnotách.

Citáty ze hry:

„Škoda, že nejsem vynálezce. Víte, jaký přístroj bych vynalezl? Takový, aby prosvěcoval zamilované, určoval stadium a povahu jejich lásky a dovoloval nebo zakazoval uzavírat manželství.

Člověk nežije na zemi jen tak pro nic. Jeho největším úspěchem je, když jeho dílo mění všechno, co je kolem, k lepšímu.

Lidi musí být na světě šťastní“.

Alexej Arbuzov je absolventem leningradské divadelní fakulty. Literárního a jevištního úspěchu dosáhl zejména hrou Táňa. Problematice harmonického vývoje lidské osobnosti v socialistické společnosti se věnuje i ve svých dalších dílech.

U nás jsou známy: Město na úsvitě, Romance ve třech, Šťastné dny nešťastného člověka, Šest zamilovaných, Pohádky starého Arbatu, Náš milý, starý dům.

SLOVO O SOUBORU

Zrod amatérského divadelního souboru Malá scéna se datuje od roku 1969. O nesmírném nadšení a obětavosti prvních členů souboru svědčí nejen devět premiér za první sezónu, ale také sama skutečnost, že se nebáli ani práce manuální. Sami si zhotovili kostýmy, vyráběli dekorace, podíleli se na veškerých pracích, bez ohledu na osobní volno.

Rok 1971 znamenal přelom pro mladý soubor. Na LŠU nastupuje jako externí pracovník s. Antonín Navrátil, jehož zásluhou se v tomto období rodí a začíná utvářet nová koncepte souboru Malá scéna. Je možno toho docílit také díky pochopení vedení LŠU a PKO, soubor dostává dva zřizovatele a jejich zásluhou může pracovat a tvořit v podmínkách serióznosti a tvůrčího zánění.

Od roku 1975 pracuje Ant. Navrátil pouze s dětskými herci, klade však na ně stále vyšší a náročnější úkoly, celá dramaturgická práce má jednotnou koncepci, jež dává tomuto mladému souboru jeho tolik charakteristickou tvář.

Soubor dále studuje pásma k významným politickospolečenským událostem. Také agitky, vytvořené členy souboru, jsou vítány a osvědčeným pomocníkem mnoha společenských organizací Národní fronty.

A. VAMPILOV

Slavnostní zakončení IX. národní přehlídky

LOV NA KAČICE

Přeložil: Anton Kret

DISK - divadelní soubor Kopánka při Měst. domě osvěty v Trnavě

Hlavní patron: Technolen Svitavy

Patroni: ONV, OOR, JZD Rudý říjen Radiměř, Jednota Svitavy, Zelenina OZ Litomyšl, Vlněna Brněnec, Kras Radiměř, Státní statek Mor. Třebová, Modeta Litomyšl, Modeta Borová, Botana Bystře, Botana Litomyšl, Okresní průmyslový podnik Polička, Pivovar Svitavy, MSLZ Svitavy, střední ekonomická škola Svitavy, gymnázium Svitavy

Sobota 7. listopadu 1981 v 19.30 hod v sále Lidového divadla

OSOBY A OBSAZENÍ:

Zilov	—	Rudolf Brežák
Kuzakov	—	Pavel Zetocho
Sajapin	—	Pavel Lančarič
Kušak	—	Ján Rampák
Galina	—	Zlata Niedlová
Irina	—	Iveta Kubánová Zuzana Zetochová
Viera	—	Katarína Peterská
Valéria	—	Stanislava Šimončíková
Čašník	—	Matej Zetocho

Režie: Mikuláš Fehér j. h.

Světla: P.. Posinger

Rekvizity: J. Machálek, D. Brežáková

Zvuk: T. Škapura

Text sledují: V. Škapurová, J. Rampáková

Technika: E. Norulák, P. Klampárik

Masky: D. Šusteková

Inspice: A. Pösingerová

SLOVO O HŘE A AUTOROVÍ

Lov na kačice je hra současná, dá se říci, tragikomedie. Je to pronikavá sonda do psychologie a povahy člověka, který ztrácí vztah k základním životním hodnotám. Ústřední postava hry, inženýr Zilov, si přestává vážit práce, stává se lhostejným vůči osudům své rodiny a nenachází oporu ani v přátelství.

Zraňuje své okolí a neuvědomuje si to, protože mu v tom brání jeho egoismus.

Hra nutí k zamyšlení a nastavuje nám zrcadlo, mnohdy nepřiliš lichotivé.

A. Vampilov patří k nejhranějším autorům a ani na národní přehlídce nejsou jeho hry neznámé. Vzpomínáme na Valčík na rozloučenou, Staršího syna a jednoaktovky, které diváky zaujaly.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor Kopánka při Městském domě osvěty v Trnavě pracuje už 26 let. Od svého vzniku stojí v popředí ochotnických souborů Západoslovenského kraje. Stává se vítězem krajských kol a získává různá ocenění.

V roce 1967 byl zařazen k nejvyspělejším souborům kategorie A a nepřetížte se zúčastňuje krajských přehlídek. Je dvojnásobným držitelem Zlatého věnce Samuela Jurkoviča, pětinasobným držitelem Poháru Stanislavského, zúčastnil se rovněž celoslovenské přehlídky, účinkoval v zahraničí.

Ve Svitavách soubor vystupuje podruhé. Stále vzpomíná na rok 1972, kdy na scéně Lidového divadla uvedl hru A. N. Ostrovského Pozdní láska.